

Parohia Mărtisor

Foaie de duminică

Anul VI nr. 7 (265)

12 Februarie 2017

Duminica a 34-a după Rusalii
(a Fiului Risipitor)

www.parohiamartisor.ro

2017 - Anul omagial al sfințelor icoane și al iconarilor

"Și a zis: **Un om avea doi fii. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Și el le-a împărțit averea.** Și nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea, trăind în desfrânări. Și după ce a cheltuit totul, s-a făcut foame mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă. Și ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări, și acesta l-a trimis la țarinile sale să păzească porcii. Și dorea să-și sature pântecul din roșcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea. Dar, **venindu-și în sine,** a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame! **Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta; Nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi.** Și, sculându-se, a venit la tatăl său. Și încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și la sărutat. Și i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui; Și aduceți vițelul cel îngrășat și-l înjunghiați și, mâncând, să **ne veselim; căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.** Și au început să se veselească. Iar fiul cel mare era la țarină... și a întreatat ce înseamnă acestea...: Fratele tău a venit, și **tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos.** Și el s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: ...Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat. Tatăl însă i-a zis: **Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.**" (Luca. 15. 11-32)

Pericopa evanghelică a Fiului risipitor atrage atenția, pe de o parte, asupra înstrăinării de Dumnezeu, a risipirii de către oameni a darurilor primite de la Dumnezeu, iar pe de altă parte, asupra aducerii aminte și a reîntoarcerii cu credință la Părintele Ceresc, primind din partea Acestuia reșezarea în demnitatea de fii ai Săi iubiți.

Pocăința și reîntoarcerea, atât de necesare pentru reșezarea noastră în demnitatea pierdută de fii ai lui Dumnezeu, ne sunt oferite și îmbiate de către Biserică în Sfânta Taină a Spovedaniei. Pentru a dobândi însă iertarea, este necesară din partea noastră schimbarea minții, adică a modului de gândire și de viețuire. Această schimbare a minții nu este altceva decât o modificare pozitivă în structura intimă a existenței noastre. Acesta este sensul unei pocăințe sincere și numai o astfel de pocăință ne poate prilejui iertarea.

Perioada liturgică a Triodului, pe care tocmai am început-o cu o duminică în urmă, are ca tematică centrală a slujbelor ce o alcătuiesc tocmai **pocăința, adică calea întoarcerii noastre la Dumnezeu.** Întreaga perioadă liturgică a Triodului caută să ne prilejuiască nouă, creștinilor, această stare a pocăinței, care ne poate reșeza în demnitatea pierdută de fii ai lui Dumnezeu.

Sinaxarul Duminicii Fiului risipitor vine să ne lămurească și mai bine asupra sensului așezării acestei teme a căinței înaintea începutului propriu-zis al perioadei Postului Mare. Din conținutul textului Sinaxarului rezultă că **această duminică a fost așezată de către Sfinții Părinți pentru ca păcătoșii să nu cadă în deznădejde, văzând starea lor căzută, ci să dobândească curaj, îndemnându-i să facă pocăința fiului risipitor.** În acest sens, Condacul Duminicii arată: "De la părintească slava Sa, depărtându-mă neînțelepțește, în răutăți am risipit bogăția ce mi-ai dat. Pentru aceasta glasul desfrânatei aduc Ție: Greșit-am înaintea Ta, Părinte îndurate. Primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, și mă fă ca unul din slujitorii Tăi" (Condacul, Triod).

O particularitate a slujbei acestei duminici o reprezintă cântarea la slujba Utreniei a nostalgicului Psalm 136: "La râul Babilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sion... Cum să cântăm cântarea Domnului în pământ străin?" Acesta este de fapt psalmul înstrăinării omului de Dumnezeu, care, realizând acest lucru, "devine om din nou: ca unul ce nu poate fi satisfăcut pe deplin niciodată, de nimic din această lume căzută" (Alexandre Schmemmann, Postul cel Mare).

Rânduiala postirii în săptămâna ce urmează acestei duminici este **una obișnuită**, adică este post în zilele de miercuri și vineri, iar în celelalte zile este dezlegare la toate.

În sâmbăta acestei săptămâni are loc pomenirea generală a celor adormiți, denumită și "sâmbăta moșilor de iarnă", adică a tuturor celor din veac adormiți în dreapta credință ortodoxă.

Atenția acestei săptămâni este canalizată, așadar, mai mult către cele duhovnicești, îndemnându-i pe creștini la înveșmântarea lor în haina pocăinței, pentru un început bun și cu folos al Postului celui Mare.

Lect. Lucian Farcașiu, Sfaturi practice în Biserică: Semnificația săptămânii Fiului risipitor (<http://ziarullumina.ro/>)

"La râul Babilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sion. În sălcii, în mijlocul lor, am atârnat harpele noastre. Că acolo cei ce ne-au robitorit pe noi ne-au cerut nouă cântare, zicând: "Cântați-ne nouă din cântările Sionului!"... Cum să cântăm cântarea Domnului în pământ străin?" (Psalm 136)

În aceste cuvinte ale psalmului, noi, creștinii ortodocși, Noul Israel, ne aducem aminte că suntem în exil. Pentru creștini, în general, psalmul semnifică faptul că **suntem străini de această lume, că dorim întoarcerea la adevărata noastră casă, raiul.** Pentru noi, Marele Post este un prilej de înstrăinare dăruit de Mama noastră, Biserica, pentru a ne întări amintirea Sionului de care ne-am îndepărtat atât de mult. **Ne merităm această înstrăinare, și, de altfel, avem nevoie de el datorită păcatelor noastre. Doar prin nevoița înstrăinării, pe care o realizăm prin rugăciune, post, pocăință, tocmai în această perioadă, putem cugeta la Sionul nostru.** Încă mai este timp; **trebuie însă să ne amintim de adevărata noastră casă și să ne plângem păcatele care ne-au înstrăinat de casa noastră. Înstrăinați de Rai, trebuie să devenim înstrăinați de lume, pentru a putea nădăjdui în întoarcerea noastră.**

Părintele Serafim Rose www.doxologia.ro/

Dacă vrei să ajuți parohia Mărtisor prin directionarea a 2 % din impozitul anual, o puteți face completând de la biserica **formularul 230 cu datele personale**. (Formularul 230 se poate descărca și de pe pagina parohiei: www.parohiamartisor.ro)

Fiul cel mare, mai risipitor decât fratele său?

Și, totuși, cum rămâne cu **fratele cel mare**? Pare „personajul” negativ al parabolei, căci se dovedește incapabil să înțeleagă **bunătatea Tatălui, iubirea pentru cel nu de mult rătăcit, risipitor, cheltuitor**. Odrasla mare a stăpânului casei, **deși harnic, ascultător, devine nevolnic în a accepta iertarea acordată de părinte fratelui său**: nu doar că l-a primit îmbrățișându-l, ci l-a reabilitat în demnitatea de fiu, rânduind ospăț mare în cinstea întoarcerii sale.

Celor ce avem frați ori surori ne vine foarte greu să-l înțelegem pe **văstarul cel scrupulos din Evanghelie**. Alături de frații ori de surorile noastre am trăit momente unele în viață: ne-am certat, dar ne-am și îmbrățișat; poate uneori ne-am zavistuit, dar ne și iubim; alteori ne-am nedreptățit, dar ne și respectăm. **Cei doi probabil nu s-au avut ca frații nici înaintea plecării celui mic**: ori cel mare se va fi arătat invidios dintotdeauna, ori cel mic îl va fi șicanat mereu, determinându-l să se bucure de absența lui. Oare să fi greșit tatăl, crescându-i în ne iubire și dezbinare? Ultima variantă se exclude, din moment ce același tată s-a dovedit capabil de o iubire și de o iertare nepământene atunci când mezulin, sărac, zdrențuit, s-a întors acasă implorând mila părintelui său.

Din păcate, fiul cel mare are și astăzi destui adepți printre noi. Așa se explică de ce tribunalele mustesc de procese intentate între rude. Nu cunoaștem noi frați și surori care nu-și vorbesc cu anii? Se ceartă pentru un petic de pământ, pentru casa părintească, pentru câte și mai câte. Îmi amintesc o astfel de situație dramatică: o bătrână, ninsă de vreme și gârbovită de boală, dintr-un sat apropiat chinoviei nemțene, ajunsese într-o zi la schit, cerând să i se facă niște litanii. „Părinte, citește-mi o dezlegare, că uitate, m-a apropiat de s-a fratele meu de peste 20 de ani”. M-au uimit spusele femeii. Vedeam pe chipul ei o tensiune, revărsată din interior: **dorința de împăcare și orgoliul i se luptau în inimă** de tot atâția ani de când a hotărât să rupă legăturile cu „cel de la de-acare” își aveacasa mâisusede cea a bătrânei. Observând că se ferește să-i rostească până și numele celui de-un sânge cu dânsa, am întrebat-o: „Bunică, dar de ce nu-ți zici pe nume?”. Răspunsul a sunat cătrănit: „Poate așa o să-l uit definitiv”. Am contrazis-o: „N-o să izbutești: a ve i a cel aa purtat în â păntetece i pe bra -acroatic jertimul i-se partruvoi, v a cel ă. După îndelungi stăruințe, am convins-o pe îndărjita obteneară să pună capăt nefireștii și sfârșitoarei sale dureri sufletești. „Dar de ce să zic eu prima **kiartă**”, că doar eu sunt mai mare cu un an. Să zică el”, a continuat, oarecum înduplecată, bătrâna. „Lasă, bunică”, i-am zis, „dumneata o s prime ti cunu cale până la m n stire, nu se cade se s-ar întâmpla dacă Dumnezeu saas purta daufel de u sîp ru eut noi, atunci când, venind înaintea Lui să-l mărturisim păcatele, ne-ar arăta atâta împotrivire?”. Trag nădejde în capacitatea bătrânei de a înțelege că iertarea naște iertare și că prietenia cu fratele sau sora este la fel de vitală ca îngerul păzitor, după cum spunea poetul Nichita Stănescu.

Revenind la fiul cel mare din pilda evanghelică, să remarcăm că-și merită, la rândul lui, stigmatul de „risipitor”. **Dacă fiul cel mic a cheltuit bani, el a risipit iubire. Fratele său plecat s-a dovedit desfrânat și nesocotit, dar el s-a arătat plin de răutate, invidie, incapabil să iubească și să ierte. Fratele cel mic, reîntors cu pocăință, s-a văzut primit la masa bucuriei; fratele cel mare, deși ascultător și sârguincios, din pricina mâniei și a răutății, și-a risipit șansa de a participa la ospățul mântuirii**. De aceea zic: fratele cel mare s-a dovedit mai risipitor!

Arhimandrit Mihail Daniliuc (www.doxologia.ro)

! « ¥ ¥ · ¥ j · ¥ ¥ § @^©¼¥^a ¥ œ§ · S^a C^® ¥ œ« š ° j ¥ · † ± ¥ j œ½ ¥

)^a ¥ ¥ « š © j^a ¥ · s ± ° ± © ± © ¥ ¥^a · j ® j^a j · s ° ½ ¥^a ¥ s ° j · j · © s ® j · U^a · © ±^a ¥ ¥ · a j · s œ¥ ± ° ½ · ¥ j · C^« š © j · U^a · ® ½ ¶ > « š ¥ j · ¥ j · Cœšœ ¥ ¥^a j · f ® ¥ œ ¥ ¥ s n ¥ j ½ S S ½ œ ¥ j · ¥ c j s C š œ ½ · ± j > š · ¥ · Pentru j aceșți s^a j ® ¶ j^a ¥ j ± ¥^o ¥ ½ ° 1 \$ § œ ¥^a ¥ ¥ · ¥ ® s E ¥ « · C^¥ ¥^a · ¥ ¥ j U^a « 2 · - « ° « · ¥ · s ± a « ¥ · ½ © ¥ · ½ œ § · U^a C^« š œ ¥ s f - s « - q j^a a ¥ œ ¶ j · ° ¥ « j ; dare sœ j avut paște deos lujbele c rânduie, ° ½ · C^¥ j · œ ± - ® ¥^a · ¥ · U^a · ¥ j · « § pe s ® j s C^¥ j · ¥ ¥ s j s œ ½ ¥ j · C^¥ ½ œ ± ° s j · ½ j œ ± ° s ® ± mare folos · œ j s · s · j · œ j sare Biserica ½ ½ - ® ¥ œ ¥^a j ½ - « j C^a p S S ® j s S · Y ± C^¥ j j · si · ® 1 ® C š œ œ j s · ° ½ pomenire · ± C · j · i · ¥ ® ¥^a ¥ œ ½ ® s ® pe ½ · ½ · j · - ® ½ ¶ a ± ¥ s ; pri h această ¥ · j ® ¥ œ s · U^a · Y ± · j œ ½ j · j ± U^a · C^® ¥ œ œ ½ § ¥ · ® ± œ § · ¥ ½ Y s · « § ¥ j ½ s · ¥ ¶ C š U^½ · Y j ± C^½ E ½ Y n r s · Y ½ ° œ j œ · © s ¥ · Y j · j · ± ® © ½ · C š ° ½ s · ± ¥ · œ ± ® œ j ¶ j s ® j s j · 2 ¥ ® ± ¥ ® j ± ¥ j · œ j a r p o m e n i e a e i · ¥ · j ® ¥ œ s · U^a · C^® ¥ œ « · j s ¶ ½ · j · « š © j^a ¥ · - ® j · s · ½ 2 1 ® (® j) ± ¥ j · ½ ¥^a · œ « · § ¥ j^a œ ½ « © œ ±^a « š ° i · « · ¥ ±^a ¥ ¥ · j · s · ¥ · s · ¥ ½ a ¥ œ ¥ « Y S Y ± ½ ½ œ ± © · - ± P l o a n C U ® a · Y ¶ j ¥ j a ® œ ± œ s ® j · Y « 2 j · Y j · s œ j s · s · Y ž s ¶ ½ ® · ± · n u ș n e y o m ș v e a s u p s i n c h i p t r u e s t « ¥ · 2 « © · s 2 j s · s œ j s · ¥ · 2 1 ® · U^a · C^½ ¥ · ® s ® j s ± ¥ · œ ¥ · œ ± « œ ¥ ¥ j ± - ½ ½ œ ® O r i g i n e r e o l o g i c . (® j ± œ ¥ j · ± ½ ± ¥ j · ° œ ½ ¶ ± · U^a · - ® ½ - ½ · ¥ ¥ · U^a · C^« œ · ¥ · U^a · © s ® j · ¥ · s ± · © ± ® ¥ · Y a e ș t e a - d i n p o r u n c a l u i D u m n e z e u . « ° ½ ® 1 ® ¥ · j · ± ¥ · © ± · s j ¶ j ¥ a · © · j · C^š œ · - ® ¥^a · > ±^a ½ 2 « ¥ · ¥ ±^a j · j · ¥ · s · œ ± · - · j · - ½ 2 1 ® · j · œ · - ® j · U^a · ° ± ¥ œ^a j ¶ j s ® j · U^a s · ½ · a a ¥ ± · U^a œ j · - ± · C^j · ± · © « ® ¥ ¥ · C^¥ j sœ ½ ® ¥ j ± ¥ · œ ± · a j · ± · © s ® j ¶ j œ ¥ ¥ œ s œ ® s ¥ · s · œ œ Y j · C^½ s ® j s · > ±^a ½ ° ½ ¥ · « ® œ j · ¥ · ¥ s ® œ j ¥ · © « ® ¥ · œ a j · « ° a j ¶ s ± j ¥ j a ® j j s ¶ ½ · ° ½ - 1 a j · f l ® ¥ ¥ · U^a s s ¥^a · ° j · ± s C Y « ® ¥ j ¥ œ j a r « œ « ® s ± ® ¥ · j · œ j · « ® de moarte. Amin. (Din Sf s s ® ± · 1 © > j · ° j · ¥ · ž

Programul săptămânii 12 februarie – 19 februarie 2017

Duminică	12 februarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (a întoarcerii Fiului Risipitor) - Pr.Dragoș
Duminică	12 februarie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului - Pr.Dragoș
Luni	13 februarie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Dragoș
Marti	14 februarie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	15 februarie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Dragoș
Joi	16 februarie		-
Vineri	17 februarie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	17 februarie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr.Dragoș
Sâmbătă	18 februarie	7.30 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți (Moșii de iarnă) - Pr.Dragoș
Sâmbătă	18 februarie	17 - 18	- Vecernia duminicii Înfricoșatei Judecăți – Pr.Ticu
Duminică	19 februarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Înfricoșata Judecată) - Pr.Ticu
Duminică	19 februarie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului - Pr.Ticu